

עפ"ת 43771/10/16 - עוזהו שליבו שריר - נוכח נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 43771-10-16 שליבו שריר נ' מדינת ישראל
ת"ד 5817-06-15
17 נובמבר 2016

לפני כבוד השופט רענן בן-יוסף
המערער
עוזהו שליבו שריר - נוכח
על-ידי ב"כ עו"ד עופר חורש
נגד
המשיבה
מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עו"ד מיכל מזרחי

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

ביום 05.12.11, בסמוך לשעה 12:30 בצהריים, נהג המערער רכב משא ביהוד, רח' נווה אפרים.

המערער עשה כן כאשר הוא פסול מלנהוג, כאשר אין לו רישיון נהיגה בתוקף ולא ביטוח בתוקף. כן עשה כן כאשר הצמיגים של הרכב אינם בהתאם לרישיון הרכב.

בשל כל אלה ובשל כך שבאופן נהיגתו גם פגע ברוכבת אופניים שנסעה לפניו בכביש, הואשם המערער בעבירות בניגוד לתקנות 21(ג), 51 ו-322(ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961, ובניגוד לסעיפים 38(3), 67 ו-10א' לפקודת התעבורה, וסעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי.

בתאונה נפגעה רוכבת האופניים באופן קשה יחסית, נזקקה לאשפוז ולטיפול ממושכים.

המערער כפר ברוב העובדות הנטענות נגדו, למעט הנהיגה בצמיגים שאינם מתאימים לרכב, אך לאחר שמיעת הראיות הורשע בכל העבירות שיוחסו לו.

באשר לגרם התאונה ולאחריותו לה, קבע בית משפט קמא כי זו קיימת למרות שגם רוכבת האופניים נסעה כאשר היא מתרשלת בנהיגה, סוטה מנתיבה הנה והנה, אך אין רשלנותה זו מנתקת את הקשר הסיבתי הקושר את המערער בעבותות אחריות בגרם התאונה ולנזק שנגרם.

ההלכה היא, כך קבע בית משפט קמא ואכן זו ההלכה, שרשלנות תורמת של נפגע במהלך תאונת דרכים כבכל אירוע רשלני, אין בה די כדי לנתק קשר סיבתי אלא צריך שתהיה רשלנות רבתי של המערור הנוסף, ולא כך היה במקרה

שבפנינו. המערער, כנהג, צריך היה לצפות שכתוצאה מרשלנותה של רוכבת האופניים עלולה להיגרם תאונה, צריך היה להיות ער לרשלנותה, ולכן, בכך שלא היה ער ולא זהיר מספיק, היה שותף באופן מוסדי בגרם התאונה.

הרשעתו של בית משפט קמא את המערער, בנסיבות, בגרם התאונה מוצדקת הייתה, ולעניין הרשלנות התורמת של הנהגת, עובדה זו צריכה הייתה להישקל במסגרת קביעת עונשו של המערער, כפי שבית משפט קמא אכן עשה.

העבירה העיקרית בחומרתה מבחינתו של המערער הייתה עבירה בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה, דהיינו, נהיגה בזמן פסילה. המערער טען בטיעונו ובעדותו בפני בית משפט קמא כי אמנם היה פסול, אבל לא ידע על כך, אך הוא עצמו אמר דברים הפוכים בחקירתו המשטרתית וגם על דוכן העדים, כעד הגנה לעצמו, באומרו שהוא ידע שהוא פסול מלנהוג.

אומר שכמה שעיינתי ובחנתי את כתב הערעור, לא ירדתי לסוף דעתו של המערער, מדוע הוא מערער על הכרעת דין כה נכונה.

באשר לעונש, בית משפט קמא גזר לו למערער עונשים קלים, ללא ספק. מדובר בעונש מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות של שלושה חודשים, לעונש פסילה המתאים לנסיבות ומידתי, ועונשים נלווים שאינם חמורים, נסיבות אשמו של המערער והעובדות אשר נקבעו על-ידי בית משפט קמא.

שתי שנות פסילה בלבד למי שנוהג בפסילה, מאסר מותנה של שנה או פסילה מותנית של שנה אינם עונש חמור, בוודאי לא עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות של שלושה חודשים, כך גם על-פי מתחם הענישה שקבע בית משפט קמא, בנסיבות.

הערעור נדחה על כל חלקיו.

המערער יתייצב לריצוי עבודות השירות כפי שהמליץ הממונה על עבודות השירות וקבע בית משפט קמא לפי סעיף 51ב' לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, ביום 04.12.16.

במידה ומקום העבודה שנקבע על-ידי הממונה אינו פנוי עוד, הממונה מתבקש לפנות למותב הנוכחי בבקשה מתאימה.

**ניתן והודע היום ט"ז חשוון תשע"ז,
17/11/2016 במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט**

הוקלד על ידינו פרדויד